

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : இந்திய பொருளாதாரம்
பகுதி : சமூகத்துறை பிரச்சினைகள், மக்கள் தொகை வடிப்பு, கல்வியறிவு மற்றும் எழுத்தறிவு, வேலைவாய்ப்பின்மை,

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

சமூகத்துறை பிரச்சனைகள்

சமூகப் பிரச்சனைகள்

- ▶ சமூகத்தில் பெண்கள், குழந்தைகள், இளைஞர்களின் நலன் பாதிப்பு, சமூக பாதுகாப்பற்ற நிலை, சட்டங்களை மீறிய செயல்பாடுகள் சமூகப் பிரச்சனைகள் எனப்படும்.

பிரச்சனைகள்

சமூகப் பிரச்சனைகள்

1. உணவு / குடிநீர் பற்றாக்குறை
2. குடியிருக்க இடவசதியின்மை
3. கல்வியறிவின்மை
4. வேலையின்மை
5. வறுமை

பொருளாதார பிரச்சனைகள்

1. வேலையின்மை அதிகரிப்பு
2. தலா வருமானம் மற்றும் நாட்டு வருமானம் குறைவு
3. பொருளாதார வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும்.

சுற்றுசூழல் பிரச்சனைகள்

1. சுற்றுசூழல் மாசடைதல்
2. சுகாதாரக்கேடு ஏற்படுதல்
3. தொற்றுநோய்கள் எளிதில் பரவுதல்

கட்டுப்படுத்த தீர்வுகள்

1. மக்கள்தொகையைக் கட்டுப்படுத்த காண்ட்வார் & சீனா மாதிரிகளை பயன்படுத்த வேண்டும்.
2. திருமண வயதை உயர்த்த வேண்டும்.

3. கருத்தடை சாதனங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு
4. மக்கள் தொகை வெடிப்பு பற்றிய விழிப்புணர்வு
5. அரசு ஊழியர், அரசியலில் பங்கேற்போர் (அ) 2 குழந்தைகள் மட்டுமே பெற்றிருக்க வேண்டும்.
6. சுகாதார வசதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.
7. பொது நடைமுறைச் சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு பாதுகாப்பு

நடவடிக்கைகள்:

இந்திய அரசியலமைப்பின் முடிவுரை, அடிப்படை உரிமைகள், அரசுக்கு வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள் போன்றவற்றில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

I. பெண்கள் நலம்

- ♦ ஷரத்து - 14
சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் மற்றும் சம சட்ட பாதுகாப்பு.
- ♦ ஷரத்து - 15(3)
மகளிருக்கான சிறப்புச் சட்டங்கள்
- ♦ ஷரத்து - 16
பொது வேலைவாய்ப்புகளில் சமவாய்ப்பளித்தல்
- ♦ ஷரத்து - 23
மனித சுரண்டலைத் தடுத்தல்

- ◆ ஷரத்து - 39(a)
இலவச சட்ட உதவி
- ◆ ஷரத்து - 42
பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் மகப்பேறு விடுப்பளித்தல்
- ◆ ஷரத்து - 51(A)(e)
இந்திய மக்கள் எல்லோரிடத்திலும் பொதுவான சகோதரத்துவத்தை வளர்க்க வேண்டும். பெண்களுக்கு இழிவு உண்டாகும் செயல்களை அறவே கைவிட வேண்டும்.
- ◆ ஷரத்து - 326
வயது வந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் பாராளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்ற தேர்தலில் போட்டியிடுதல்.
- ◆ வரதட்சணை தடுப்புச் சட்டம் - 1961
- ◆ பேறுகால ஓய்வூதிய சட்டம் - 1961
- ◆ குடும்ப வன்முறை தடைச் சட்டம் - 2005
- ◆ தேசிய பெண்கள் ஆணையச் சட்டம் - 1990

II. குழந்தைகள் நலன்

- ◆ ஷரத்து - 24
14வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர்களை பணியில் அமர்த்தாமை
- ◆ ஷரத்து - 45
வெயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளின் நலனை பாதுகாத்தல் மற்றும் கல்வி அளித்தல்
- ◆ ஷரத்து - 51(A)(K)
6-14 குழந்தைகள் யாவருக்கும் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுத்தல்.
- ◆ குழந்தைத் தொழிலாளர் தடைச்சட்டம் - 1986

- ◆ குழந்தைகள் உரிமைகள் பாதுகாக்கும் சட்டம் - 2005

III. இளைஞர்கள் நலன்

- ◆ ஷரத்து - 14
சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் மற்றும் சம சட்டப் பாதுகாப்பு.
- ◆ ஷரத்து - 15
மதம், சாதி, இனம், பாலினம், பிறப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான பாகுபாடுகளைத் தவிர்த்தல்.
- ◆ ஷரத்து - 16
பொது வேலைவாய்ப்புகளில் சமவாய்ப்பளித்தல்
- ◆ ஷரத்து - 23
மனித சுரண்டலைத் தடுத்தல்
- ◆ ஷரத்து - 47
பொதுமக்களின் ஊட்டச்சத்து மற்றும் உயர்ந்த பட்ச வாழ்க்கை முறை மற்றும் பொது நலனை அதிகரிப்பது மாநில அரசின் கடமை.
- ◆ கொத்தடிமை தடைச்சட்டம் - 1976
- ◆ சிவில் உரிமைகள் பாதுகாப்பு சட்டம் - 1955

IV. தொழிலாளர் நலன்

- ◆ ஷரத்து - 39
சமமான வேலைக்கு ஆண், பெண்ணுக்கு சமமான ஊதியம் மூல வளங்களை பகிர்ந்தளித்தல்.
- ◆ ஷரத்து - 41
முதுமையில், நோயுற்ற நிலையில் அரசு உதவி செய்தல்.
- ◆ ஷரத்து - 42
பெண்களுக்கு பேறுகால விடுப்பு மற்றும் சலுகைகளை அளிக்கிறது.
- ◆ ஷரத்து - 43(B)

கிராமப்புறங்களில் சுயதொழில், குடிசைத் தொழில் மற்றும் கூட்டுறவு முறையில் தொழிற் பயிற்சிகளை ஊக்குவிக்க வழிவகை செய்கிறது.

- ♦ ஷரத்து - 43(3)
தொழிற்சாலையின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர் பங்கெடுத்தல்
- ♦ தொழிற்சாலை சட்டம் - 1946
- ♦ குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் - 1976

V. சமூகப்பாதுகாப்பு சட்டங்கள்

- ♦ தீண்டாமை தடைச்சட்டம் - 1955
- ♦ வன்கொடுமை தடைச்சட்டம் - 1986
- ♦ மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு சட்டம் - 1993

VI. சிறுபான்மையினர் நலன்

- ♦ தேசிய சிறுபான்மையினர் ஆணையம் - 1994

மக்கள் தொகை வெடிப்பு

மக்கள் தொகை வெடிப்பு

- ▶ ஒரு நாட்டில் (அ) ஒரு பகுதியில் வாழும் ஒட்டு மொத்த மக்களின் எண்ணிக்கை. மக்கள் தொகையை தீர்மானிக்கும் காரணிகள்

 1. பிறப்பு விகிதம்
 2. இறப்பு விகிதம்
 3. இடப்பெயர்ச்சி

வகைகள்

- அ) வெளிநாட்டில் குடியேறுதல் (வெளிக் குடிப்பெயர்ச்சி)
- ஆ) நம்நாட்டில் குடிபுகுதல் (உள் குடிப்பெயர்ச்சி)

பிறப்பு வீதம்

- ▶ மக்கள் தொகை பெருக்கத்தில் பிறப்பு வீதம் ஒரு நேரடியான மாறுதலை உண்டுபண்ணும்.
- ▶ மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கு அதிகப் பிறப்பு வீதம் முக்கிய காரணம்.

பிறப்பு வீதம் கீழ்க்கானும்

காரணிகளும் தொடர்பு

கொண்டுள்ளது

1. திருமண வயது
2. குழந்தை பிறப்பு அதிகரிப்பு
3. சமூக பழக்கங்கள் மற்றும் நம்பிக்கை
4. படிப்பறிவின்மை
5. பிறப்பு கட்டுப்பாடு முறைகள் பற்றி அறியாமை

இறப்பு வீதம்

- ▶ மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கு மற்றொரு காரணம் குறைவான இறப்பு வீதம் ஆகும்

குடிப்பெயர்ச்சி

1. வெளிக் குடிப்பெயர்ச்சியானது மக்கள் தொகை பெருக்கத்தை குறைக்கிறது.
2. உள் குடிப் பெயர்ச்சியானது மக்கள் தொகை பெருக்கத்தை அதிகரிக்கின்றது.

மக்கள் தொகை வெடிப்பு

- ▶ அச்சுறுத்தக் கூடிய, அதிவேகமான மக்கள் தொகையின் வளர்ச்சி வீதத்தையே மக்கள் தொகை வெடிப்பு என்கிறோம்.

வெடிப்பிற்கான காரணங்கள்

(i) அதிக பிறப்பு வீதம்

ஆண்டு	வீதம்
1891-1900	45.8/1000
2001	25.8/1000

- ▶ இருப்பினும் மக்கள் தொகை 121 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது.

குறைக்கும் வழிமுறைகள்

1. குடும்ப நலம் பற்றிய விளம்பரம்
2. குடும்ப நலவாழ்வு திட்டம்
3. கருத்தரங்கு

(ii) குறைவான இறப்பு வீதம்

ஆண்டு 2001 இறப்பு வீதம் 8.5/1000

குறைக்கும் வழிமுறை

1. சுத்தம் சுகாதார வசதிகள்
2. குழந்தைப் பிறப்பின்போது பராமரிப்புகள்

(iii) இளவயது திருமணம்

- ▶ இந்தியாவில் ஆண்களின் திருமண வயது 21, பெண்களின் திருமண வயது 18, மற்ற நாடுகளின் திருமண வயது 23 முதல் 25 இதனால் மகப்பேறு காலம் அதிகரிக்கிறது, பிறக்கும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கிறது.

(iv) சமுதாய மற்றும் சமயக் காரணங்கள்

- ▶ திருமணம் ஒரு இன்றியமையாத சமூகக் கடமையாகும்.
- ▶ குடும்பத்திற்கு ஓர் ஆண் குழந்தை என்ற எதிர்பார்ப்பினால் மக்கள் தொகை அதிகரிக்கிறது.

(v) வறுமை

- ▶ குழந்தைகள், வருமானம் ஈட்டிக் கூடிய நிலையில் திகழ்கின்றனர்.
- ▶ பள்ளிக்குச் செல்லாமல் தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.
- ▶ எனவே வறுமையைச் சமாளிக்க, கூடுதலாக பிறக்கும் குழந்தைகளை வருமானம் ஈட்டித் தரும் சொத்தாக மக்கள் கருதுவதால், மக்கள்தொகை அதிகரிக்கிறது.

(vi) கல்வியறிவின்மை

- ▶ இந்திய மக்களில் 26% பேர் கல்வியறிவற்றோர்.
- ▶ மேலும் பெரும்பாலானோர் குறைவான கல்வியறிவு உடையோர்.
- ▶ கல்வியறிவின்மையால், சமூகப் பழக்க வழக்கம், வறுமை, வேலையின்மை,

போன்ற காரணிகள் அதிகரித்து, மக்கள் தொகையை வளர்ச்சி அடைய செய்கிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சி பாதிப்பு

- ▶ பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உழைப்பின் பங்களிப்பு, அதிகமாக தேவைப்பட்டாலும் நமது மக்கள் தொகை தொடர்ந்து வளர்வதால் பொருளாதார வளர்ச்சி பாதிப்புக்குள்ளாகிறது.

1. உணவுப் பற்றாக்குறை

- ▶ இந்திய மக்கள் தொகை அதிகரிப்பதால் விவசாய உற்பத்தியில் சமவிகித வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுகிறது. இதனால் கடுமையான உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

2. உற்பத்தி செய்யாத நுகர்வோர் சமை

- ▶ மக்கள் தொகை அதிகரிக்கும் போது குழந்தைகள் மற்றும் முதியோரின் எண்ணிக்கையும் உயர்கிறது.
- ▶ குழந்தைகளும், முதியோர்களும் உற்பத்தியில் ஒரு பங்கினையும் வகிக்காமல் பொருள்களை மட்டுமே நுகர்கிறார்கள்.

3. தலா வருமானம் மற்றும் நாட்டு வருமானம் குறைதல்

- ▶ அதிவேகமாக வளரும் மக்கள் தொகை தலா வருமானம் மற்றும் நாட்டு வருமானத்தின் சராசரி வளர்ச்சி வீதத்தை தடை செய்கிறது.
- ▶ நாட்டு வருமானத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பை நிலையாக வளர்ந்து வரும் மக்கள்தொகை நுகர்ந்து விடுகிறது.

4. சேமிப்பும், முதலீடும் குறைதல்

- ▶ அதிவேக மக்கள்தொகை வளர்ச்சி சேமிப்பையும் மற்றும் முதலீட்டின் திறனையும் குறைக்கிறது.

- ▶ நாட்டு வருமானம், தலா வருமானம் குறைவாக உள்ளதால் சேமிப்பு பூஜ்ஜியம் ஆகிறது.
- ▶ இதனால் முதலீடு குறைவதுடன், உற்பத்தித் திறன் பாதிக்கப்படுகிறது.

5. வேலையின்மை (அ) குறை

வேலையுடைமை

- ▶ வளரும் மக்கள் தொகை வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை மேலும் அதிகரிக்கிறது.
- ▶ இதனால் நிறைய மக்கள் வேலையில் அமர்த்தப்படாமலும், தங்கள் திறனுக்கு குறைவான வேலையில் அமர்த்தப்படும் இருக்கிறார்கள்.

6. மகளிரின் உழைப்பு வீணாதல்

- ▶ அடிக்கடி குழந்தை பெறுவதால், உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் பெருமளவு மகளிரால் நீண்ட காலம் வேலை செய்ய இயலவில்லை.
- ▶ இதனால் மனிதவளம் வீணாகிறது பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றுகிறது.

7. உழைப்பின் உற்பத்தித் திறன் குறைவு

- ▶ மக்கள் தொகைப் பெருக்கமானது, நாட்டு வருமானம், மற்றும் தனி நபர் வருமானத்தைப் பாதிக்கின்றன.
- ▶ மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் குறைவதால் உற்பத்தி திறன் குறைகின்றது.

8. சமூக நலத் திட்டத்தின் மீது அதிகச் செலவு

- ▶ மக்கள்தொகை அதிகரிப்பானது, குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கின்றது. இதன் காரணமாக மருத்துவப் பராமரிப்பு, பொது சுகாதாரம், குடும்ப நலன், கல்வி, வீட்டு வசதி போன்ற சமூகச் செலவுகளின் தேவையானது அதிகரிக்கின்றன.

9. வேளாண்மையில் பின் தங்கிய நிலை

- ▶ மக்கள் தொகை வளர்ச்சியினால் நிலம் துண்டாக்கப்படுகிறது.
- ▶ நிலங்கள் மிகச் சிறியதாக இருப்பதனால் இயந்திரமயமான நவீன உழவு முறையைக் கையாள முடியாது.

10. அரசு மீது நிதிச் சூமை

- ▶ அதிவேக மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு நிதிச்சூமையாக அரசுக்கு அமைகின்றது.
- ▶ சமூக நலத்திட்டங்களுக்காகவும், வறுமையை அகற்றுவதற்காகவும், அதிக செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளது.
- ▶ மக்கள் தொகை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரப்பட்டால் அரசு பெருமளவு நிதியை உற்பத்திக்காக செலவழிக்கக் கூடும்.

மக்கள் தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் வழிகள்

1) தம்பதிகளின் பாதுகாப்பு வீதம்

- ▶ இவ்வீதத்தினை அதிகரிப்பதற்கு குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளை கையாளும் தம்பதிகளின் விகிதம் அதிகரிக்க வேண்டும்.

2) குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம்

- ▶ குழந்தைகள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இறக்கும்போது, பொது மக்கள் சிறு குடும்ப நெறியினை பின்பற்ற ஊக்கம் ஏற்படும். எனவே இவ்வீதம் குறைக்கப்பட வேண்டும்.

3) நாடு தொழில்மயாதல்

- ▶ நிலத்தை சார்ந்திருக்கும் மக்கள்தொகை அழுத்தத்தை குறைக்க வேண்டும்.
- ▶ கிராமப்புறங்களில் குடிசை மற்றும் சிறு தொழில்களை, அதிகபட்ச மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் வளரச் செய்தல் வேண்டும்.

- ▶ இதன் வாயிலாக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் போது, மக்கள்தொகை கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது.

4) பெண்களின் எழுத்தறிவு வீதம் மற்றும் கல்வியை அதிகரித்தல்

- ▶ கல்வி கற்ற பெண்கள், தங்களுடைய குடும்ப அளவினைப் பற்றி அதிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த கண்ணோட்டத்தைப் பெற்றுள்ளனர்.
- ▶ சிறு குடும்பத்தின் நன்மைகள் குறித்தும், குடும்ப கட்டுப்பாட்டு முறைகள் பற்றியும் அறிவதுடன், அவற்றைச் செயல்படுத்தி குடும்ப அளவைக் குறைக்கின்றனர்.

5) காலம் தாழ்த்தித் திருமணம் செய்தல்

- ▶ காலம் தாழ்த்தித் திருமணம் செய்வதற்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும்.
- ▶ முன் கூட்டியே திருமணம் செய்வதை கட்டாயம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

6) சட்ட ரீதியான நடவடிக்கை

- ▶ குழந்தைத் திருமணத்தையும் ஒரே சமயத்தில் ஒருவர் பல பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுதலையும் தடை செய்ய கடும்க் சட்டங்களை இயற்றி அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

மக்கள் தொகை பற்றிய கோட்பாடுகள்
மக்கள் தொகை பற்றி மூன்று வகையான கோட்பாடுகள் உள்ளன.

(i) மால்தசின் மக்கள் தொகை கோட்பாடு

- ▶ உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும் போது மக்கள் தொகையும் அதிகரிக்கும்.
- ▶ மக்கட்தொகை பெருக்க வீதத்திலும் உணவு உற்பத்தி கூட்டல் வீதத்திலும் அதிகரிக்கிறது.
- ▶ கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்களின் அளவிற்கேற்ப, இயற்கைத் தடைகள் மற்றும் செயற்கைத் தடைகள் மூலம்

மக்கள் தொகையை நிலைப்படுத்தலாம்.

இயற்கைத் தடைகள்

- ▶ இவை இறப்பு வீதத்தை அதிகரித்து மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை பாதிக்கிறது.
- ▶ (எ.கா)
 - வறுமை
 - வியாதிகள்
 - போர்கள்
 - பஞ்சங்கள்

செயற்கைத் தடைகள்

- ▶ மக்கள் தொகையைக் குறைக்க மனிதன் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் செயற்கைத் தடைகள் எனப்படும்.

(எ.கா)

- காலந்தாழ்த்திய திருமணம்
- வாழ்க்கையில் கட்டுப்பாட்டுடன் இருத்தல்.

(ii) உத்தம அளவுக் கோட்பாடு

- ▶ மக்கள் தொகையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கும் அதன் விளைவாக தலா வருமானத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கும் இடையே உள்ளத் தொடர்பினை உத்தம அளவுக் கோட்பாடு விளக்குகிறது.

- ▶ இயற்கை வளங்கள், மூலதனப் பொருள்களின் இருப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப நிலை ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ற சிறந்த மக்கட்தொகை உத்தம அளவு மக்கள்தொகை எனலாம்.

- ▶ உத்தம அளவு மக்கட்தொகை அளவில் தலா உற்பத்தி உச்சத்தில் இருக்கும். (அல்லது) தலா உற்பத்தி உச்சத்தில் இருக்கும் நிலையில் உள்ள மக்கட் தொகையே உத்தம அளவு மக்கட்தொகை ஆகும்.

- ▶ உத்தம அளவை விட மக்கள்தொகை குறைவாக இருப்பின் அது குறைந்த மக்கள்தொகை கொண்ட நாடு.
- ▶ உத்தம அளவை விட மக்கள் தொகை அதிகமாக இருப்பின் அது அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட நாடு.

(iii) மக்கள் தொகை வளர்ச்சிக் கட்ட

கோட்பாடு

- ▶ இக்கோட்பாடு பிறப்பு வீதத்திற்கும், இறப்பு வீதத்திற்கும் உள்ள உறவை விளக்குகிறது.

பிறப்பு வீதம்

- ▶ ஒரு வருடத்தில் 1000 நபர்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள் பிறக்கின்றன என்ற வீதத்தை குறிக்கிறது.

இறப்பு வீதம்

- ▶ ஒரு வருடத்தில் 1000 நபர்களில் எத்தனை பேர் இறக்கின்றனர் என்ற வீதத்தை குறிக்கிறது.

மக்கள் தொகை வளர்ச்சியில் 3

நிலைகள் உள்ளன

முதல் நிலை

உயர்ந்த பிறப்பு வீதமும் உயர்ந்த இறப்பு வீதமும்

- ▶ நாடு முன்னேற்றம் குறைந்து, பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கும்.
- ▶ வேளாண்மை மக்களின் முக்கியத் தொழிலாக இருக்கும்.
- ▶ மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குறைந்து காணப்படும்.
- ▶ இந்தக் கட்டத்தில் அதிகப் பிறப்பு வீதம், அதிக இறப்பு வீதத்தை சரிக்கட்டுவதால், மக்கள்தொகை வளர்ச்சி அதிகமாக இல்லை. அது தேக்கமுற்று காணப்படுகிறது.

இரண்டாம் நிலை

உயர்ந்த பிறப்பு வீதமும், குறைந்த இறப்பு வீதமும்

- ▶ நாடு முன்னேறும் போது, தொழில் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்து, அதிக வேலைவாய்ப்புகள் உருவாகின்றன.
- ▶ நாட்டு வருமானம், தலா வருமானம் அதிகரித்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்கிறது.
- ▶ உயர்ந்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக போதிய மருத்துவ வசதிகள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.
- ▶ இக்கட்டத்தில் உயர்ந்த பிறப்பு வீதம், குறைந்த இறப்பு வீதத்திற்கிடையே வேறுபாடு ஏற்படும்.
- ▶ மக்கள் தொகை வளர்ச்சி வீதம் அதிகமாகிறது.

மூன்றாம் நிலை

குறைந்த இறப்பு வீதமும். குறைந்த பிறப்பு வீதமும்

- ▶ பொருளாதார முன்னேற்றம் காரணமாக சமுதாய அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது.
- ▶ மக்களின் மனப்பான்மை மாற்ற மடைகிறது. கல்வியறிவின் காரணமாக, சிறு குடும்ப முறைக்கு மாறுகின்றனர். எனவே பிறப்பு வீதம் குறைகிறது.
- ▶ நல்லசுகாதாரவசதிகள் செயல்படுவதால் இறப்பு வீதம் குறைகிறது.
- ▶ இக்கட்டத்தில் பிறப்பு, இறப்பு வீதங்கள் குறைவாக இருப்பதால் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி நிலையாக இருக்கும்.
- ▶ உலக நாடுகள் அனைத்தும் மூன்று நிலைகளையும் கடக்க வேண்டும்.

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு

- ▶ ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், ஒரு நாட்டிலுள்ள அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியிலுள்ள அனைத்து மக்களின் பொருளாதார சமூக மற்றும் மரபியல் தொடர்பான புள்ளி விவரங்களைத் திரட்டுவது மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு ஆகும்.

முதல் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு

- ▶ 1872 ம் ஆண்டில் மேயோ பிரபு காலத்தில் எடுக்கப்பட்டது.

முறையான கணக்கெடுப்பு

- ▶ 1881 ம் ஆண்டு முதல், ரிப்பன் பிரபு காலத்தில் முறையான கணக்கெடுப்பு எடுக்கப்பட்டது. பின்னர் பத்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை எடுக்கப்படுகிறது.
- ▶ தற்போது 2011ஆம் வருடம் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு எடுக்கப்பட்டது.
- ▶ இது 15 வது கணக்கெடுப்பு (1881 லிருந்து)
- ▶ சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு 7 வது கணக்கெடுப்பு.
- ▶ இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நாள் "பிப்ரவரி 9"

மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு	2011 (இந்தியா)
மொத்த மக்கள் தொகை	1210193422
ஆண்கள்	623724248
பெண்கள்	586469174
மக்கள் அடர்த்தி	382/ 1 ச.கி.மி
பாலின விகிதம்	940 பெண்கள் /1000 ஆண்கள்
குழந்தை பாலின விகிதம்	914 பெண் குழந்தைகள் / 1000 ஆண் குழந்தைகள்
வளர்ச்சி விகிதம்	17.64%
உலக மக்கள் தொகை நாள்	"ஜூலை 11"

குறிக்கோள்

- ▶ "நமது மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு நமது எதிர்காலம்"
- ▶ மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் தொகை கொண்ட நகரங்கள் 50

கல்வியறிவு

- ▶ மொத்த கல்வியறிவு வீதம் - 74.04%
- ▶ ஆண் கல்வியறிவு வீதம் - 82.14%
- ▶ பெண் கல்வியறிவு வீதம் - 65.46%

மாநிலங்களின் தரவரிசை

கல்வியறிவு

- ▶ கல்வியறிவில் முதல் 2 மாநிலம்
 - கேரளா (93.91%)
 - லட்சத்தீவு (92.28%)
- ▶ கல்வியறிவில் கடைசி 2 மாநிலம்
 - பீகார் (63.82%)
 - அருணாச்சல பிரதேசம் (66.95%)

மக்கள் தொகை அடர்த்தி

முதல் 2 மாநிலங்கள் / யூனியன் பிரதேசம்

தேசிய தலைநகர் பகுதி டெல்லி	11297 பேர் / ச.கி.மீ
சண்டிகர்	9252 பேர் / ச.கி.மீ

கடைசி 2 மாநிலங்கள் / யூனியன் பிரதேசம்

அருணாச்சல பிரதேசம்	17 பேர் / ச.கி.மீ
அந்தமான் நிக்கோபர் தீவு	46 பேர்/ச.கி.மீ

பாலின விகிதம்

முதல் 2 மாநிலங்கள் / யூனியன் பிரதேசம்

- ▶ கேரளா - 1084
- ▶ புதுச்சேரி - 1038

கடைசி மாநிலங்கள் / யூனியன் பிரதேசம்

- ▶ டாமன் டையூ - 618
- ▶ தாத்ரா நாகர் ஹவேலி - 775

மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் பயன்கள்

கீழ்காணும் விவரங்களை அறிய இயலும்

- ▶ மொத்த மக்கள் தொகை
- ▶ ஆண் - பெண் விகிதம்
- ▶ ஊரக நகர்ப்புற மக்கள்தொகை
- ▶ வயது பாகுபாடு
- ▶ மக்கள்தொகை அடர்த்தி
- ▶ கல்வியறிவு நிலை
- ▶ நகர்மயமாதல்
- ▶ தொழில்சார் வகைகள்

இந்திய மக்கள் தொகை வளர்ச்சி

- ▶ இருபதாம் நூற்றாண்டின் இந்திய மக்கள்தொகை வளர்ச்சி வீதத்தை நான்கு நிலையாகப் பிரிக்கலாம்.

மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு வருடங்கள்	வளர்ச்சியின் தன்மை
1901-1921	மக்கள் தொகையின் தேக்கநிலை
1921-1951	சீரான வளர்ச்சி
1951-1981	விரைவான உயர்வளர்ச்சி
1981-2011	குறைவதற்கான அறிகுறி

- ▶ 1921-ம் ஆண்டு வரை மக்கள்தொகை வளர்ச்சி குறைவான வீதத்தில் இருந்தது.

- ▶ அதன்பிறகு மக்கள்தொகை மிக வேகமாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.
- ▶ எனவே "1921 - பெரும் பிரிவினை ஆண்டு" என வழங்கப்படுகிறது.

மக்கள் தொகை கொள்கை

- ▶ உறுதியான முன்னேற்றம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஒரு நிலையான மக்கள் தொகையை 2045 க்குள் அடைவதையே நீண்டகால நோக்கமாக கொண்டு, இந்திய அரசால் கி.பி 2000 பிப்ரவரி மாதத்தில் தேசிய மக்கள் தொகை கொள்கை (National Population Policy) வெளியிடப்பட்டது.
- ▶ வளரும் நாடுகளில் மக்கள்தொகைக் கொள்கையை செயல்படுத்திய முதல் நாடு "இந்தியா"
- ▶ 1952ல் நாடு தழுவிய குடும்பநலத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

**தேசிய மக்கள்தொகை
கொள்கை (2000)**

குறுகிய கால நோக்கம்

- ▶ தேவையான கருத்தடை சாதனங்கள் வழங்கியும், சுகாதார கட்டமைப்பு வசதிகள், சுகாதார பணியாளர்கள் மற்றும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பணிகள் மூலம் குழந்தை பராமரிப்பை மேம்படுத்துதல்.

நீண்ட கால நோக்கம்

- ▶ 2045ம் ஆண்டிற்குள் மக்கள் தொகையை நிலைப்படுத்துதல்.
- ▶ மேலும், மொத்த செழுமை காலத்தை 2010-க்குள் மாற்றி அமைத்தலும் இதன் நோக்கமாகும்.

மக்கள் தொகையை

நிலைப்படுத்துவற்கான முறைகள்

- ▶ ஒரு நிலையான மக்கள்தொகையை 2045 க்குள் அடைய கீழ்க்கண்ட வழிகளை தேசிய மக்கள்தொகை கொள்கை கூறுகிறது.
- ▶ குழந்தைகள் இறப்பு வீதத்தை 100000 குழந்தைகளுக்கு 30க்கு கீழ் குறைத்தல்.
- ▶ மகப்பேறு காலத்தில் இறக்கும் தாய்மார்கள் வீதத்தை 100000 குழந்தைகளுக்கு 100 க்கும் கீழ் கொண்டு வருதல்.
- ▶ உலக அளவில் நோய் தடுப்பு முறை
- ▶ காலந்தாழ்த்தி திருமணத்தை ஊக்குவித்தல்

- ▶ 80% மகப்பேறானது, முறையான மருந்தகம், மருத்துவமனை, மருத்துவ நிறுவனங்கள் மற்றும் முறையான பயிற்சி உடைய பணியாளர்கள் மூலம் நடைபெறச் செய்தல்.
- ▶ இதனைச் செயல்படுத்த “தேசிய மக்கள்தொகைக் குழு” பிரதம மந்திரி தலைமையிலும், மாநிலக் குழு, முதலமைச்சர்கள் தலைமையிலும் தொடங்கப்பட்டு செயல்படுகிறது.

**மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு - 2011
(குமிழ்நாடு)**

மொத்த மக்கள் தொகை	7,21,38,958
ஆண்கள்	3,61,58,871
பெண்கள்	3,59,80,087
மக்கள் அடர்த்தி	555
பாலின விகிதம்	995 பெண்கள் /1000 ஆண்கள்
குழந்தைகள் பாலின விகிதம்	946 பெண் / 1000 ஆண்
குழந்தைகள் வளர்ச்சி	15.60%

கல்வியறிவு

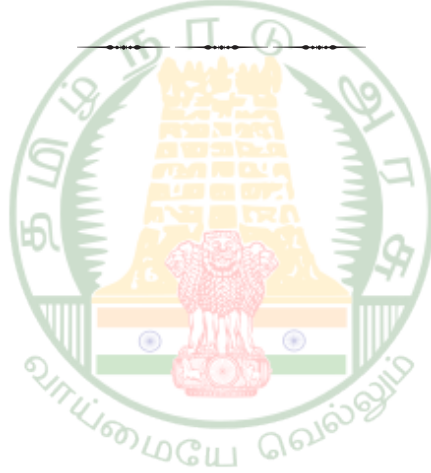
மொத்த கல்வியறிவு சதவீதம்	80.33%
ஆண்கள் கல்வியறிவு	86.81%
பெண்கள் கல்வியறிவு	73.86%

தேசிய மக்கள் தொகை பதிவேடு

தேசிய மக்கள் தொகை பதிவேடு ((National Population Register (NPR) என்பது இந்திய அரசின், உள்துறை அமைச்சகத்தின் கீழ் இயங்கும், தலைமைப் பதிவாளர் மற்றும் இந்திய மக்கட்தொகை கணக்கிடும் தலைமை ஆணையாளர் (Registrar General and Census Commissioner of India), இந்தியாவில் குடியிருப்போர் தொடர்பான விவரங்களை பராமரிக்கும் பதிவேடாகும்.

மக்கள் தொகை பதிவேட்டை பராமரிக்கும் நோக்கம்

1. இந்திய அரசின் மற்றும் மாநில அரசுகளின் திட்டங்கள் மற்றும் சலுகைகள் அனைத்து பகுதி மக்களை சென்றடையச் செய்வது.
2. இந்திய அரசின் திட்டமிடலை மேம்படுத்துவது
3. இந்தியக் குடிமகன்களை கண்டறிவதுடன், இந்தியர் அல்லாதவரையும் கண்டறிவது.
4. நாட்டின் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவது

கல்வியறிவு மற்றும் எழுத்தறிவு

- ▶ யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் வரையறைப் படி, அன்றாட வாழ்வில் பயன்படும் சிறிய வாக்கியங்களை எழுதவும், வாசிக்கவும் தெரிந்த தன்மை எழுத்தறிவு எனப்படும்.
- ▶ கணக்கெடுப்பின் போதைய நடைமுறையில் எழுத்தறிவின் வரையறை யானது, "எந்த மொழியிலும் எழுத மற்றும் வாசிக்க தெரிந்த 7 வயதிற்கு மேற்பட்ட அனைவரும் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் ஆவர்."

எழுத்தறிவின்மைக்கான காரணங்கள்

- ▶ பரவலாகியுள்ள வறுமை மற்றும் வேலைவாய்ப்பின்மை
- ▶ மிக விரைவான மக்கள்தொகைப் பெருக்கம் மற்றும் வளப் பற்றாக்குறையும்.
- ▶ கல்விக்காகும் அதிகபட்ச செலவு
- ▶ ஏற்கனவே படித்த மக்களுக்கு வேலையில்லா நிலை.
- ▶ பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு.
- ▶ கல்வி உதவித் தொகை, ஊக்கத் தொகை போன்றவை கிராமப் பகுதிகளை சென்றடைவதில்லை.
- ▶ பெண் குழந்தைகளை படிக்க வைப்பதில் ஏற்படும் தடைகள்.

கல்வி கற்பதை வலியுறுத்தும் அரசியலமைப்பில் விதிகள்

விதி 21 A (அடிப்படை உரிமை)

- ▶ 6 முதல் 14 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள் கட்டாய மற்றும் இலவசக் கல்வியை பெற வேண்டும் என்பது அவர்களின் அடிப்படை உரிமை.
- ▶ இவ்விதி 86 வது அரசியலமைப்புச் சட்டதிருத்தம் 2002 ன் படி சேர்க்கப்பட்டது.

விதி 45 (அரசுக்கு வழிகாட்டும் நெறிமுறைகள்)

- ▶ 6 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும், பாதுகாப்பினை உறுதி செய்தல் அரசின் கடமை.
- ▶ 86 வது சட்டத்திருத்தப்படி (2002) சேர்க்கப்பட்டது.

விதி 51 A(K) (அடிப்படைக் கடமை)

- ▶ 6 வயது முதல் 14 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு, கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்பினை வழங்குவது ஒவ்வொரு இந்தியக் குடும்பமான பெற்றோர் மற்றும் காப்பாளரின் கடமையாகும்.
- ▶ 86 வது சட்டத்திருத்தம் (2002) ன் படி சேர்க்கப்பட்டது.

தேசிய கல்விக் கொள்கை (1986) (National Policy on Education)

- ▶ இந்தியா முழுவதும் ஒரே மாதிரியான கல்வி முறையைக் கொண்டு வருதல்.
- ▶ மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையேயான பங்களிப்பின் மூலம், குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதல்.
- ▶ கல்வியைப் பரவலாக்குவதும், அதிக முதலீடுகளை ஈர்ப்பதையும் குறித்து வலியுறுத்தல்.
- ▶ 14 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கான இலவச கட்டாயக் கல்வியை கொண்டு வர தேசியத் திட்டத்தை ஏற்படுத்துதல்.
- ▶ இக்கொள்கைகளை செயல்படுத்தும் நோக்கில், கரும்பலகைத் திட்டம் (1992), மதிய உணவுத் திட்டம் (1995), சர்வ சிக்ஷ அபியான் (2002) போன்ற திட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன.

தேசிய வயது வந்தோர் கல்வி திட்டம் (National Adult Education Programme)

- ▶ இத்திட்டம் அக்டோபர் 2, 1978 ல் தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ கல்வி வழங்குவதும், எழுத்தறிவற்ற மக்களின் எழுத்தறிவை மேம்படுத்துவதும் (குறிப்பாக 15 முதல் 35 வயதிற்குட்பட்டோர்) இதன் நோக்கமாகும்.
- ▶ மக்களிடம், அரசின் திட்டங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் குறித்து விளக்குவதும், அதனுடைய செயல்பாட்டுக்கும் உதவுதல்.
- ▶ இந்தியாவில் எழுத்தறிவற்றோர் விழுக்காட்டில் அதிக அளவு காணப்படும் பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர் போன்றோரின் கல்வி தரத்தை அதிகரித்தல்.

ஊரக (கல்வி) எழுத்தறிவு செயல் திட்டம் (Rural Functional Literacy Programme)

- ▶ மே 1986 ல் தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ நாட்டு நலப் பணித் திட்ட மாணவர்கள் மற்றும் தன்னார்வ தொண்டர்கள் மூலம் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.
- ▶ ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கு கற்றுத் தருதல் (Each one teach one) என்ற நோக்கத்துடன் செயல்படுத்தப்பட்டது
- ▶ மத்திய அரசு இதற்கான செலவை ஏற்றுக் கொண்டது, மாநில அரசு மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் திட்டத்தினை செயல் படுத்தின.

நோக்கங்கள்

- ▶ எழுதுவதற்கும், வாசிப்பதற்குமான திறமைகளை வளர்த்தல்.
- ▶ கற்போரிடம் அவர்களுக்கான உரிமைகள், கடமைகள், அரசின் பல்வேறு சமூக பொருளாதாரத் திட்டங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்.

இத்திட்டத்தின் தோல்விக்கான காரணம்

- ▶ தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களின் ஈடுபாடு குறைவு, கட்டமைப்புக் குறைபாடு, ஊழல், அரசின் நிதியை தவறாக பயன்படுத்தியமை, போன்றவற்றால் இத்திட்டம் தோல்வியடைந்து இறுதியில் 1995 ம் ஆண்டு நிறுத்தப்பட்டது.

மாதிரிப் பள்ளிகள்

- ▶ மத்திய அரசின் உதவியுடன் 6000 உயர்தர மாதிரிப் பள்ளிகளை நிறுவு 2008 ம் ஆண்டு முடிவு செய்யப்பட்டது.

தேசிய எழுத்தறிவு திட்டம் (1988) (National Literacy Mission)

- ▶ எழுத்தறிவில் மிகப் பெரிய சாதனைகளை புரியும் பொருட்டு, தேசிய எழுத்தறிவு திட்டம் மே, 1988 ல் தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ 15 முதல் 35 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்காக, எழுத்தறிவு செயல் திட்டத்தை கொண்டு வந்தது.

தேசிய எழுத்தறிவு திட்டத்தின் இரு கறுகள்

- ▶ மொத்த எழுத்தறிவு செயல்பாடு (Total Literacy Campaign)
- ▶ பின் எழுத்தறிவு செயல்பாடு (Post Literacy Campaign)

ஜன் சிக்ஷன் சன்ஸ் தன் (JSS)

- ▶ இவை முறைசாரா தொழிற்கல்வி வழங்கும் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகும்.
- ▶ வயது வந்தோருக்குக் கல்வி மற்றும் தொழிற்கல்வியை தருவதே இதன் நோக்கமாகும்.

சக்ஷார் பாரத் திட்டம் (SBM)

- ▶ மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை, மற்றும் இந்திய அரசு இணைந்து செப்டம்பர் 8, 2009 அன்று (உலக எழுத்தறிவு நாள்) தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ வயது வந்தோர் கல்வியை மேலும் வலுப்படுத்தும் பொருட்டு, முறையான கல்வியைப் பெறாதவர்களின் எழுத்தறிவை மேம்படுத்தும் பொருட்டு உருவாக்கப்பட்டது.

சர்வ சிக்ஷ அபியான் (SSA)

- ▶ தொடக்கக் கல்வியை அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்யும் பொருட்டு கொண்டு வரப்பட்டது.

- ▶ நாடு முழுவதும், தர அடிப்படையிலான கல்வியின் தேவைக்காக இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ மத்திய, மாநில, மற்றும் பஞ்சாயத்து அரசுகளின் பங்களிப்பால் உருவாக்கப்பட்டது.

நோக்கம்

- ▶ 6 முதல் 14 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு பயனுள்ள தொடக்க கல்வியை 2010க்குள் கிடைக்கச் செய்வது.
- ▶ சமூக, பாலின, பகுதிவாரியான வேறுபாடுகளைக் களையவும், மக்கள் ஆர்வத்துடன் பள்ளி நிர்வாக அமைப்பில் பங்கேற்பதையும் நோக்கமாக கொண்டுள்ளது.
- ▶ வாழ்க்கைத் திறன்களை மேம்படுத்துதல்
- ▶ பயிற்சி மூலம், ஆளுமைகளை வளர்த்தல்.
- ▶ தேவையுடைய குழந்தைகள் மற்றும் பெண் குழந்தைகளின் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தருதல்.

குறிக்கோள்கள்

- ▶ 2007-ம் ஆண்டிற்குள் அனைத்து குழந்தைகளும் "5" ஆம் வகுப்பு வரை கல்வி பயிலச் செய்தல்.
- ▶ 2010-ம் ஆண்டிற்குள் எட்டாம் வகுப்பு வரை கல்வி தருதல்.

ராஷ்டிரிய மத்யமிக் சிக்ஷ அபியான் (RMSA)

- ▶ இடைநிலைக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துதல் மற்றும் அனைவருக்கும் கிடைக்கும் படி செய்தல்.
- ▶ மார்ச் 2009 ல் தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ இத்திட்டத்திற்கான, மத்திய மற்றும் மாநில அரசின் செலவு முறையே 75 : 25 (வடகிழக்கு மாநிலங்களில் 90 : 10)

- ▶ 10 ஆம் வகுப்பு வரையிலான கல்விக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கிறது.
- ▶ சர்வ சிக்ஷ அபியான் திட்டத்தின் பயனாக பல லட்சம் குழந்தைகள் எட்டாம் வகுப்பு வரை பயின்றாள்ளதால், இடைநிலைக் கல்விக்கான தேவை மிக வேகமாக அதிகரித்துள்ளது.

நோக்கம்

- ▶ குடியிருப்புப் பகுதியிலிருந்து 5 கி.மீ தொலைவிற்குள் இடைநிலைக் கல்வி நிலையத்தையும், 7 முதல் 10 கி.மீ தொலைவிற்குள் மேல்நிலைக் கல்வி நிலையத்தையும் அமைத்தல்.
- ▶ இடைநிலைக் கல்வியானது, 2017ம் ஆண்டிற்குள் கிடைக்கும் படிச் செய்தல்.
- ▶ அனைவரும் (இடைநிலைக் கல்வி) கற்றறிந்த நிலையை 2020 க்குள் ஏற்படுத்துதல்.
- ▶ பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய பிரிவினருக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்குதல்.
- ▶ குழந்தைகள், நலிவடைந்த சமூகத்தினர், கல்வியில் பின்தங்கிய மக்கள் போன்றோர் இடைநிலைக் கல்வி பெற வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருதல்.

கல்வி கற்கும் உரிமை சட்டம் (Right to Education Act 2009)

- ▶ இந்தியக் கல்வி முறையை வலுவாக்க கொண்டு வரப்பட்ட இச்சட்டம் ஒரு மைல்கல் ஆகும்.
- ▶ இந்திய நிலப்பகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு குழந்தையும் தொடக்கக் கல்வி பெறுதல் இச்சட்டம் மூலம் அவசியமாகிறது.

- ▶ இதன்மூலம் கல்வி ஒவ்வொரு இந்தியனின் அடிப்படை உரிமையாகிறது.
- ▶ 6 வயது முதல் 14 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள் அனைவருக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வியை அடிப்படை உரிமையாக்கிய சட்டத்திருத்தம் - 86 வது சட்டத் திருத்தம் 2002 ஆகும்.
- ▶ இதன்படி அனைத்து அரசுப் பள்ளிகளிலும் இலவசக் கல்வி வழங்கப் படுகிறது.
- ▶ தனியார் பள்ளிகளில், மொத்த மாணவர்கள் எண்ணிக்கையில் 25 சதவீத பேருக்கு இலவசக் கல்வி வழங்க வேண்டும்.

சிறப்பம்சம்

- ▶ அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி
- ▶ தொடக்கக் கல்வியை (எட்டாம் வகுப்பு) முடிக்கும் வரை எந்தக் குழந்தையையும், பள்ளியை விட்டு வெளியே அனுப்புவதோ அல்லது தேர்வுகளில் தோல்வியடையச் செய்வதோ கூடாது.
- ▶ வயது சான்றிதழ் இல்லை என்ற காரணத்தால் குழந்தைகளின் கல்வி மறுக்கப்படக் கூடாது.
- ▶ தொடக்கக் கல்வி (எட்டாம் வகுப்பு) முடித்ததற்கான சான்றிதழ் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- ▶ ஆசிரியர் - மாணவர் விகிதம் சரியான அளவில் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.
- ▶ அனைத்துத் தனியார் பள்ளிகளிலும், 25 சதவீத இடங்களை, பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டும்.

- ▶ ஐந்து வருடங்களுக்குள் கற்பிக்கத் தேவையான கல்வித் தகுதியை அனைத்து ஆசிரியர்களும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
- ▶ 3 வருடங்களுக்குள், அனைத்துப் பள்ளிகளும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட்டமைப்பு வசதிகளை பெறுதல் வேண்டும்.

தேசிய அறிவுசார் குழு அறிக்கை - 1 (National Knowledge Commission Report - 1)

- ▶ தேசிய அறிவுசார் குழு, ஜூன் 13, 2005ல் அமைக்கப்பட்டது.
- ▶ தலைவர் சாம் பிட்ரோடா
- ▶ அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது ஜனவரி 12, 2007.

செயல்பாடுகள்

- ▶ அனைத்து மக்களுக்கும் அறிவு கிடைக்கப்பெறச் செய்தல்.
- ▶ இளைஞர்களின் திறமைகள் மற்றும் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை வெளிக் கொணர்தல்.
- ▶ அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பத் துறையில் அறிவினை வளர்த்தல்.
- ▶ வேளாண்மை மற்றும் இயந்திரத்துறையில் அறிவினைப் பயன்படுத்துதல்.
- ▶ தொழில்நுட்ப உதவி கொண்டு, அரசின் சேவைகளை, வெளிப்படைத் தன்மை கொண்டதாகவும், திறமையானதாகவும் மாற்றுதல்.

பரிந்துரைகள்

- ▶ 2015 ஆம் ஆண்டிற்குள் இந்தியாவில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கையை 1500 ஆக உயர்த்துதல் வேண்டும் (தற்போதைய பல்கலைக்கழகங்களின் எண்ணிக்கை 350)

- ▶ 50 தேசியப் பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்குதல் வேண்டும்.
- ▶ உயர்கல்வியை ஒழுங்குபடுத்த, ஒரு சுதந்திரமான அமைப்பை நிறுவுதல் வேண்டும்.
- ▶ ஒவ்வொரு 3 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை பாட அமைப்பை (Syllabus) மாற்றுதல் வேண்டும்.
- ▶ கல்லூரிகளுக்கு தன்னாட்சி வழங்கப் படல் வேண்டும்.
- ▶ வெளிநாட்டுக் கல்வி நிறுவனங்கள், கல்வித்துறையில் பங்காற்ற வகை செய்ய வேண்டும்.
- ▶ அனைத்து அறிவுசார் மையங்களையும், இணைக்கும் அறிவு வலையம் (Knowledge Network) உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- ▶ ஒன்றாம் வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கில மொழியை கற்பிக்க வேண்டும்.
- ▶ மேற்கூறியவற்றை நடைமுறைப்படுத்த, தேசிய மொழிபெயர்ப்பு திட்டம் ஒன்றையும் (National Translation Mission) வலைத்தளத்தையும் உருவாக்குதல் வேண்டும்.

தேசிய அறிவுசார் குழு அறிக்கை - II

- ▶ சாம் பிட்ரோடா தலைமையிலான தேசிய அறிவுசார் குழுவின் இரண்டாவது ஆண்டு "தேசிய அறிக்கை ஜனவரி 21, 2008 ல் வெளியிடப்பட்டது.
- ▶ இரண்டு அறிக்கைகளிலும், மொத்தமாக 20 தலைப்புகளில், 160 செயல்பாட்டு பொருட்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.
- ▶ தேசிய அறிவுசார் குழுவின் பரிந்துரைகள் அனைத்தும், பதினொன்றாம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தொகுக்கப்பட்டு, தேவையான நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

- ▶ பதினொன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தருகிறது. விரைவான மற்றும் உள்ளடங்கிய வளர்ச்சிக்கும், திறமையான மற்றும் சமமான விரிவாக்கத்திற்கும் ஒரு கருவியாக கல்வியை பயன்படுத்த முன்னுரிமை அளிக்கிறது.
- ▶ உடல்நல அறிவியலில், அது தொடர்பான கல்வியில் கவனம் செலுத்த பரிந்துரை செய்கிறது.

கல்விக் குழுக்கள்

- ▶ பல்கலைக்கழக மானியக் குழு - 1948 (டாக்டர் ராதா கிருஷ்ணன் தலைமை)
- ▶ இடைநிலைக் கல்விக் குழு - 1953 (டாக்டர். இலட்சுமண முதலியார்)
- ▶ தேசிய கல்விக் குழு - 1968 (டி. எஸ் கோத்தாரி தலைமை)
- ▶ (10+2 பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு கல்வி முறையை பரிந்துரைத்தது.)
- ▶ தேசிய கல்விக் கொள்கை - 1986
- ▶ குறைந்தப் பட்ச கற்றல் திட்டம் - 1991
- ▶ கரும்பலகைத் திட்டம் - 1992

தமிழ்நாட்டில் கல்வி நிறுவனங்கள்

(விடுதலைக்கு முன்)

- ▶ சென்னை மருத்துவப் பள்ளி - 1835
- ▶ சென்னை மாநிலப் பள்ளி - 1836
- ▶ சென்னை கிறிஸ்துவ பள்ளி - 1840
- ▶ சென்னை பச்சையப்பன் பள்ளி - 1841
- ▶ இந்நான்கும் பின்னாளில் கல்லூரி அந்தஸ்தை பெற்றன.
- ▶ சென்னை ஓவியக் கல்லூரி - 1835
- ▶ சென்னை மாநிலக் கல்லூரி - 1851
- ▶ சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி - 1851
- ▶ (1835-ல் சென்னை மருத்துவப் பள்ளியாக தொடங்கப்பட்டது)

- ▶ பொறியியல் கல்லூரி கிண்டி - 1857
- ▶ சட்டக் கல்லூரி சென்னை - 1891

தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்கள்

- ▶ சென்னை பல்கலைக்கழகம் (சென்னை) - 1857
- ▶ இந்திரா பல்கலைக் கழகம் - 1926
- ▶ அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம் - 1929

மேற்கண்ட 3 பல்கலைக்கழகங்களும், ஒருங்கிணைந்த மதராஸ் மாகாணமாக இருந்த போது தொடங்கப்பட்டன.

- ▶ மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் (மதுரை) - 1966
- ▶ தமிழ்நாடு வேளாண்மை பல்கலைக் கழகம் (கோயம்புத்தூர்) - 1971
- ▶ காந்தி கிராமம் கிராமியப் பல்கலைக்கழகம் (திண்டுக்கல்) - 1976
- ▶ அண்ணா பல்கலைக்கழகம் (சென்னை) - 1978
- ▶ தமிழ் பல்கலைக்கழகம் (தஞ்சாவூர்) - 1981

(ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் முடிவில் தொடங்கப்பட்டது)

- ▶ பாரதியார் பல்கலைக் கழகம் (கோயம்புத்தூர்) - 1982
- ▶ பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் (திருச்சி) - 1982
- ▶ அன்னைதெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகம் (கொடைக்கானல்) - 1984
- ▶ அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் (காரைக்குடி) - 1985
- ▶ தமிழ்நாடு டாக்டர். எம்.ஜி.ஆர் மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் (சென்னை) - 1987

- ▶ அவனாசிலிங்கம் பெண்கள் மனையியல் மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனம் (கோயம்புத்தூர்) - 1988
- ▶ தமிழ்நாடு கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் பல்கலைக்கழகம் (சென்னை) - 1989
- ▶ மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம் (திருநெல்வேலி) - 1990
- ▶ தமிழ்நாடு டாக்டர். அம்பேத்கர் சட்டப் பல்கலைக்கழகம் (சென்னை) - 1997
- ▶ பெரியார் பல்கலைக்கழகம் (சேலம்) - 1997
- ▶ தமிழ் இணைய கல்விக் கழகம் - 2001
- ▶ திருவள்ளூர் பல்கலைக் கழகம் (வேலூர்) - 2001
- ▶ தமிழ்நாடு திறந்தநிலை பல்கலைக் கழகம் (சென்னை) - 2002
- ▶ தமிழ்நாடு உடற்கல்வியியல் மற்றும் விளையாட்டுப் பல்கலைக்கழகம் (சென்னை) - 2005
- ▶ பெரியார் மணியம்மை பல்கலைக்கழகம் (தஞ்சாவூர்) - 2007
- ▶ தமிழ்நாடு ஆசிரியர் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம் (சென்னை) - 2008
- ▶ மத்திய கடல்சார் பல்கலைக்கழகம் (சென்னை) - 2008
- ▶ மத்திய பல்கலைக் கழகம்(திருவாரூர்) - 2009
- ▶ மத்திய கடல் மீன் ஆராய்ச்சி நிலையம் (சென்னை) - 1947
- ▶ தேசிய கடல் தொழில்நுட்பக் கழகம் (சென்னை) - 1993
- ▶ மத்திய மின்வேதியியல் ஆராய்ச்சி நிலையம் (CECRI) காரைக்குடி
- ▶ காடு ஆராய்ச்சி நிறுவனம்-கோயம்புத்தூர்
- ▶ சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் தேசிய ஐவுளி மேலாண்மை கல்வி நிறுவனம் - கோயம்புத்தூர்
- ▶ இந்திய மேலாண்மைக் கழகம் (திருச்சி) - 2011
- ▶ **தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி**
- ▶ 1953 → குலக்கல்வி திட்டம் (ராஜாஜி காலம்)
- ▶ 1956 → மதிய உணவுத் திட்டம் அறிமுகம் (காமராசர் கொண்டு வந்தது)
- ▶ 1960 → இலவசச் சீருடை
- ▶ 1964 → உயர்நிலைக் கல்வி (பத்தாம் வகுப்பு) வரை இலவச கல்வி
- ▶ 1965 → மும்மொழித் திட்டம் அறிமுகம்
- ▶ 1976 → முறைசாரா மற்றும் வயது வந்தோர் கல்வி இயக்குநரகம்
- ▶ 1978 → மேல்நிலைப்பள்ளி கல்வி (10+2) முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- ▶ ஜூலை 1, 1982 → சத்துணவுத் திட்டம் அறிமுகம் (எம்.ஜி.ஆர் கொண்டு வந்தது)
- ▶ 1985 → எட்டாம் வகுப்பு வரை இலவச புத்தகம் மற்றும் சீருடை வழங்கப்பட்டது.
- ▶ 2001 → மெட்ரிக்குலேசன் இயக்குநரகம் தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ 2010 → சமச்சீர் கல்வி முறை தமிழ்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

மத்திய அரசு நிறுவனங்கள்

- ▶ தேசிய தொழில்நுட்பக் கழகம் (NIT) (திருச்சி) - 1964
- ▶ இந்திய தொழில்நுட்பக் கழகம் (IIT) (சென்னை) - 1959
- ▶ மத்திய தோல் ஆராய்ச்சி நிலையம் (CLRI) சென்னை - 1940
- ▶ தேசிய காச நோய் ஆராய்ச்சி நிலையம் (சென்னை) - 1956

தமிழ்நாடு சமச்சீர் பள்ளிக் கல்வி அமைப்பு

முத்துக்குமரன் கமிட்டி பரிந்துரை

- ▶ தொழில்நுட்பக் கல்விக்கான தனி இயக்குநரகம் தொடங்கப்பட்ட நாள் அக்டோபர் 14, 1957

2011 கணக்கெடுப்பு விவரம்

இந்தியா

- ▶ இந்தியாவில் எழுத்தறிவு விகிதம் → 74.04%
- ▶ ஆண்கள் எழுத்தறிவு விகிதம் → 82.14%
- ▶ பெண்கள் எழுத்தறிவு விகிதம் → 65.64%
- ▶ அதிக எழுத்தறிவு பெற்ற மாநிலம் → கேரளா

தமிழ்நாடு

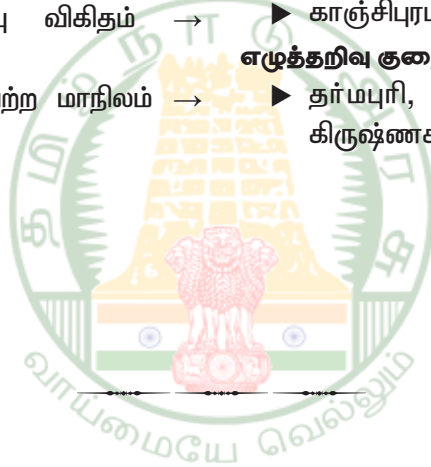
- ▶ தமிழ்நாட்டில் எழுத்தறிவு விகிதம் → 80.33%
- ▶ ஆண்கள் எழுத்தறிவு விகிதம் → 86.81%
- ▶ பெண்கள் எழுத்தறிவு விகிதம் → 73.86%

எழுத்தறிவு அதிகமுள்ள 5 மாவட்டங்கள்

- ▶ கன்னியாகுமரி → 92.1%
- ▶ சென்னை → 90.3%
- ▶ தூத்துக்குடி → 86.5%
- ▶ நீலகிரி → 85.7%
- ▶ காஞ்சிபுரம் → 85.2%

எழுத்தறிவு குறைவான 5 மாவட்டங்கள்

- ▶ தர்மபுரி, அரியலூர், விழுப்புரம், கிருஷ்ணகிரி, ஈரோடு

வேலைவாய்ப்பின்மை

வேலையின்மை

- ▶ தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் தகுதியும் விருப்பமும் இருந்தும், வேலை கிடைக்காமல் இருப்பது ஆகும்.

வேலையின்மை அளவீடுகள்

- ▶ ஒரு நபர், ஒரு நாளைக்கு 8 மணி நேரங்கள் போன்று ஒரு வருடத்திற்கு 73 நாட்களுக்கு வேலையில் நியமனம் செய்யப்படுவதையே குறிக்கிறது.
- ▶ பகவதி கமிட்டி (1973) பரிந்துரையின்படி வேலையின்மையை 3 வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

பொதுவான முதன்மை நிலை வேலையின்மை

- ▶ வருடத்தில் பாதி நாட்களுக்கு மேல் அதிகமான நபர்கள் வேலையில்லாத நிலையில் இருப்பதைக் குறிக்கும்.
- ▶ இதற்கு வெளிப்படையான வேலையின்மை என்று பொருள்.

வாராந்திர நிலை வேலையின்மை

- ▶ வாரத்திற்கு ஒரு மணி நேரம் கூட அதிகமான நபர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமையைக் குறிக்கும்.

தினமும் வேலையின்மை நிலை

- ▶ வாரத்தில் ஒரு நாள் அல்லது சில நாட்கள் அதிகமான நபர்களுக்கு வேலையில்லா மையைக் குறிக்கும்.

வேலையின்மைக்கான காரணங்கள்

- ▶ அதிக மக்கள் தொகை வளர்ச்சி
- ▶ போதுமான பொருளாதார வளர்ச்சி வீதமின்மை
- ▶ வேளாண்மை தவிர பிற துறைகளில் வேலை வாய்ப்பு குறைவு.
- ▶ பருவ கால வேலைவாய்ப்பு
- ▶ கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு
- ▶ இந்தியப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பெருகி வரும் மாணவர்கள்
- ▶ குறைவான தொழில் வளர்ச்சி

வேலையின்மையின் வகைகள்

அமைப்பு வேலையின்மை

- ▶ நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பு முறைகளின் காரணமாக ஏற்படுகிறது.
- ▶ (எ.கா) உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதனால், அதிகபட்ச வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க இயலவில்லை.

குறை வேலையுடைமை

- ▶ தகுதிக் கேற்ற வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கப்பெறாத நிலையையே குறை வேலையுடைமை ஆகும்.
- ▶ வேலைகள் இருப்பினும், அதை செய்வதற்கு மக்கள் தயார் இல்லாத நிலையில் காணப்படுவர்.

- ▶ படித்த வேலையின்மை, இதற்குள் அடங்கும்.

உராய்வு வேலையின்மை

- ▶ சந்தைநிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களால், தேவை அளிப்பு இவற்றில் ஏற்படும் வேறுபாட்டால் ஏற்படுவது உராய்வு வேலையின்மை.

பருவ கால வேலையின்மை

- ▶ வேளாண்மையில் காணப்படும் வேலையின்மை, பருவகால வேலையின்மை ஆகும்.
- ▶ வருடத்தின் சில பருவங்களுக்கு மட்டுமே வேலை கிடைக்கும் நிலையாகும்.

சுழற்சி வேலையின்மை

- ▶ தொழிலாளர்கள் உபரியாக கிடைக்கும் காலங்களில் இவ்வகை வேலையின்மை ஏற்படுகிறது.

இந்திய அளவில், கிராம - நகர்ப்புற வேலையின்மை

வேலையின்மை	கிராம புறம்	நகர்ப்புறம்	மொத்தம்
முதன்மை நிலை	1.6	3.4	2.0
வாராந்திர நிலை	3.3	4.2	3.6
தினமும் நிலை	6.8	5.6	6.6

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் வேலை வாய்ப்புக் கொள்கை

7வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

- ▶ பொதுவான நிலை அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்புகளையும் வளர்ச்சி வீதத்தையும் அதிகரித்தல்.

8வது ஐந்தாண்டு திட்டம்

- ▶ கிபி 2000க்குள் ஆண்டுக்கு 3% வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல்.

- ▶ இதன் பொருட்டு பல்வேறு வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

9 வது ஐந்தாண்டு திட்டம்

- ▶ வேளாண்மை, இந்தியாவின் பெரும் வேலைவாய்ப்பு களஞ்சியமாக விளங்குவதால், வேளாண்மையில் பொது முதலீடுகளை ஈர்த்தல் மற்றும் அதன்மூலம் அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குதல் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

- ▶ ஆண்டிற்கு 10 மில்லியன் வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துதல் மற்றும் 8% உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சியை அடைதல், மற்றும் வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள் மூலம் மறைமுக வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குதல் போன்றவை.

பதினோராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

- ▶ நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புகளை மேம்படுத்துதல்.
- ▶ வளர்ச்சிக் குறைவான பகுதிகள் மற்றும் துறைகளில் வேலைவாய்ப்பினை அதிகரித்தல்.
- ▶ நகர்ப்புற ஏழைகளுக்கும் வேலை காப்பீட்டை விரிவுபடுத்துதல் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

முறைசாரா தொழிலாளர்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் - 2008

- ▶ கூலித் தொழிலாளர்கள், வீட்டு வேலை செய்பவர்கள் அல்லது சுய வேலைவாய்ப்பு பெறுவோர் ஆகியோர் மொத்த மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர்.
- ▶ நாட்டு உற்பத்தியில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இவர்களது பங்களிப்பு ஆகும்.

- ▶ இச்சட்டத்தின் கீழ் 2009 ம் வருடம் புதிய நெறிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டன.
- ▶ இதன்படி தேசிய சமூக பாதுகாப்பு ஆணையம் மற்றும் மாநில சமூக பாதுகாப்பு ஆணையம் போன்றவை ஆரம்பிக்கப்பட்டன.
- ▶ இச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டங்கள்.
 - ஆம் ஆத்மி பீமா யோஜனா
 - தேசிய முதியோர் ஓய்வூதிய திட்டம்
 - உடல் நல காப்பீட்டு திட்டம்

ஆம் ஆத்மி பீமா யோஜனா

- ▶ கிராமப்புற நிலமற்ற, வீடுகளற்ற மக்களுக்கு உயிர் மற்றும் ஊனத்திற்கான காப்பீடு வழங்குகிறது.
- ▶ விபத்தினால் இறந்தவர் அல்லது நிரந்தர ஊனம் (விபத்தின் காரணமாக) → காப்பீட்டு தொகை 75,000/-
- ▶ பாதி ஊனம் (விபத்தினால்) → 37,500/-
- ▶ இத்திட்டத் தொகையை மத்திய மாநில அரசுகள் தங்களுக்குள் 50:50 விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.
- ▶ வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் தொடர்பான மாண்டேக் சிங் அலுவலியா தலைமையிலான குழு
- ▶ மத்திய திட்டக் குழு, மாண்டேக் சிங் அலுவலியா தலைமையில், வேலை வாய்ப்பு, மற்றும் வேலையின்மை நிலை குறித்து அறிய ஒரு குழுவை நியமித்தது.
- ▶ இக்குழு 2001-ம் ஆண்டில் அறிக்கை சமர்ப்பித்தது.

அறிக்கையின் எடுகோள்கள்

- ▶ தனியார்த்துறை முதலீட்டின் மூலம் வேளாண்மையை ஊக்குவித்தல்.
- ▶ உணவுத் தொழில் நுட்பத்தில் பெரிய நிறுவனங்களை ஈடுபட செய்தல்.

- ▶ சில்லறை வர்த்தகத் துறையில் பெரிய நிறுவனங்களையும், புதிய யுக்திகளையும் அறிமுகப்படுத்துதல்.
- ▶ போக்குவரத்து துறையை புதிய வரவு நிறுவனங்கள் மூலம் அதன் செயல்திறனை அதிகரித்தல்.
- ▶ தொழிலாளர் சட்டங்களை சீரமைத்தல்.
- ▶ ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (சீரமைப்பு மற்றும் தடை) சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்தல்.

எஸ்.பி.குப்தா சிறப்பு குழு 2001- ம் ஆண்டு மத்திய அரசால் நியமிக்கப் பட்டது

நோக்கம்

- ▶ 10 மில்லியன் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் வழிமுறைகளை ஆராய்தல்.

சுய வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள்

- ▶ வேலையில்லா மற்றும் குறைவேலை யுடைய கிராமவாழ் ஆண், பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரும் திட்டங்கள் ஆகும்.

ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டம்

(i) IRDP (Integrated Rural Development Program)

- ▶ 1980 ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.
- ▶ கிராம மக்களுக்கு உதவி செய்யவும், பொருளாதார வளர்ச்சி நலன்களை, கிராமப்புற பகுதிகள் பெற்றுப் பயனடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கான சுய வேலைவாய்ப்பு பயிற்சி (1979)

(ii) TRYSEM (Training Rural Youth for Self-Employment)

கிராம மகளிர் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான வளர்ச்சித் திட்டம் (1982)

(iii) DWCRA (Development of Women & Children in Rural Areas)

- ▶ பெண்கள் குழுக்கள் அமைத்து அதன் மூலம் வருமானம் ஈட்டும் செயல்களில் ஈடுபடுதல் மற்றும் சமூக பொருளாதார நிலையில் முன்னேற்றம் அடைதல்.

(iv) MWS (million Wells Scheme) **மில்லியன்**

கிணறுகள் திட்டம் (1988-1989)

- ▶ கிராமப்புற தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடியினர், குறு மற்றும் சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக திறந்த வெளிக் கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுத்தல்.

ஸ்வார்ண ஜெயந்தி கிராம ஸ்வரோஜ்கர் யோஜனா SGSY (1999, ஏப்ரல் 1)

- ▶ IRDP, DWCRA, Ganga Kalyan Yojana, MWS, SITRA மேற்கண்ட அனைத்து திட்டங்களும் இணைக்கப்பட்டு இத்திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.
- ▶ சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது.
- ▶ தற்போது 2009 முதல் இத்திட்டம் "தேசிய ஊரக வாழ்வாதார திட்டம் (NRLM) அல்லது அஜிவீகா என வழங்கப்படுகிறது.

மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு (2006) (MNREGA)

- ▶ தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதி திட்டம் (2005) என்பது MNREGA என பெயர் மாற்றப்பட்டது.

சிறப்பம்சம்

- ▶ 10 ஆண்டிற்குள் 100 நாட்கள் வேலைக்கு உத்திரவாதம் அளிப்பது.
- ▶ வேலைக்கு விண்ணப்பித்து 15 நாட்களுக்குள் சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு வேலை கிடைக்கப் பெற வேண்டும்.
- ▶ 15 நாட்களுக்குள் வேலைதரப்படவில்லை யெனில் தினக் கூலி (வேலையில்லாமல் கூலி) வழங்கப்பட வேண்டும்.

- ▶ இதற்கான பணிகளை ஒதுக்கித் தருவது கிராம சபையின் பணி
- ▶ திட்டமிடுதல் மற்றும் செயல்படுத்தலில் பஞ்சாயத்து அமைப்புகளின் பங்கு முக்கியமானது.

தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (NREP (1980) (National Rural Employment Programme)

- ▶ இலாபகரமான வேலைவாய்ப்பு கிராம மக்களுக்கு வழங்குவது.

ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனா (JRY) 1989

- ▶ கிராமங்களில் வேலைவாய்ப்பற்ற வர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்குதல் தொடர்பான திட்டம்.

I. நேரு ரோஜ்கர் யோஜனா (NRY) 1989

- ▶ நகர்ப்புறங்களில் வேலையற்ற மக்களுக்கு வேலை அளிக்கும் திட்டம்.

கூலி வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்

- ▶ கிராமப்புற (அல்லது) நகர்ப்புற மக்களுக்கு, கூலி வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

எ.கா

1. வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (1993, அக்டோபர் 2)

- ▶ வேலையில்லா கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலையினை உறுதி செய்யும் திட்டமாகத் திகழ்கிறது.

2. ஜவஹர் கிராம சம்ரிதி யோஜனா (1999)

- ▶ கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கான வேலை வாய்ப்புத் திட்டம். இதற்கான நிதியை 75:25 என்ற விகிதத்தில் மத்திய மாநில அரசுகள் வழங்குகின்றன.

3. சம்பூர்ண கிராமின் ரோஸ்கர் யோஜனா (2001)

- ▶ கிராமப் பகுதிகளில் செயல்படுத்தப்படும் கூலி வேலைவாய்ப்புத் திட்டம். உணவுப் பாதுகாப்பை இது உறுதி செய்கிறது. சமூக பொருளாதார கட்டமைப்புகளை பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.
- ▶ பின்னர் இத்திட்டம் "மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது.

4. பிரதம மந்திரி கிராம திட்டம் 2000-2001

- ▶ நிலையான மனித வளர்ச்சியை கிராம அளவில் எட்டுதல் இதன் நோக்கமாகும்.
- ▶ இது 6 முக்கிய துறைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுகிறது.
- ▶ உடல்நலம், கல்வி, உறைவிடம், குடிநீர், ஊட்டச்சத்து, மின்னோட்டவசதி

பொன் விழா ஆண்டு நகர்ப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்

5. ஸ்வர்ண ஜெயந்தி சஹாரி ரோஜ்கர் யோஜனா (1997)

- ▶ இத்திட்டம் 2 முக்கிய அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.
 - நகர்ப்புற சுய வேலைவாய்ப்பு திட்டம்
 - நகர்ப்புற கூலி வேலைவாய்ப்பு திட்டம்
 - நகர்ப்புறங்களில் வாழும் வேலையில்லா ஏழைகளுக்கு, சுய வேலை வாய்ப்பையோ அல்லது கூலி வேலைவாய்ப்பையோ ஏற்படுத்தித் தருகிறது.

▶ 30% → பெண்கள், 3% → ஊனமுற்றோர்

திறன் வளர்த்தல்

- ▶ மத்திய அரசின் பதினொராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திறன் வளர் திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.
- ▶ இத்திட்டம் மூலம், 2022 ம் ஆண்டிற்குள் 500 மில்லியன் திறன் பெற்றவர்களை உருவாக்குதலை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

வறுமை மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு

- ▶ உலக வங்கி (1990 ம் ஆண்டு) வரையறைப்படி, “வறுமை என்பது, குறைந்தபட்ச வாழ்க்கைத் தரத்தை அடைய முடியாத, திறனற்ற நிலையை குறிக்கிறது.”

தாண்டேகர் (1981) கூற்றுப்படி

- ▶ எப்படியாயினும் வறுமை என்பது போதுமான வருமானத்தின் தேவையே ஆகும்.

வகைகள்

- ▶ முழு வறுமை
- ▶ ஒப்பீட்டு வறுமை
- ▶ தற்காலிக வறுமை
- ▶ முதல்நிலை மற்றும் இரண்டாம் நிலை வறுமை
- ▶ கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற ஏழ்மை

முழு வறுமை

- ▶ மக்களுக்கு போதுமான உணவு, உடை உறைவிடம் இல்லாத நிலையை முழு வறுமை என்கிறோம்.

ஒப்பீட்டு வறுமை

- ▶ மக்களின் பல்வேறு குழுக்களிடையே (உயர்தர, நடுத்தர, குறைவான வருமானம் பெறுபவர்கள்)

காணப்படும் வேறுபாடுகள்

- ▶ ஒரே குழுவினரிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள்
- ▶ பல நாடுகளில் வாழும் மக்களிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் இவற்றைக் குறிப்பதாகும்.

- ▶ மக்கள் தொகையைப் பல்வேறு பிரிவினராக பிரித்துப் பார்த்து, உயர் வருமானம் பெறும் 20 சதவீதத்தினரை ஒப்பு நோக்கலை ஒப்பீட்டு வறுமை எனலாம்.

(எ,கா)

- ▶ 1 லட்சம் சம்பளம் வாங்கும் நபர் முன், 10000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர், ஏழையாக (அல்லது) வறுமையில் உள்ளவராகக் கருதப்படுகிறார்.

I. தற்காலிக வறுமை (அ) முற்றிய வறுமை

- ▶ இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பருவமழை குறையும் போது, விவசாயம் பொய்த்து அதனால் உழவர்கள் தற்காலிகமான ஏழ்மை நிலையில் உழல்கிறார்கள்.
- ▶ இவ்வறுமை நிலையிலேயே அவர்கள் நீண்ட காலமாக வாழும் போது அந்நிலை முற்றிய வறுமை (அ) அமைப்பு சார்ந்த வறுமை எனப்படும்.

2. முதல் நிலை வறுமை மற்றும் இரண்டாம் நிலை வறுமை

- ▶ ரவுண்ட்ரி (1901) என்பவர் இவ்விருவகை வறுமைகளுக்கிடையேயான வேறுபாட்டை விளக்கினார்.

முதல் நிலை வறுமை

- ▶ குடும்பங்களில் வாழ்க்கை நடத்த மொத்த சம்பாத்தியங்களைக் கொண்டு, குறைந்தபட்ச, அத்தியாவசிய பொருள்களைக் கூட வாங்க முடியாத பற்றாக குறையான நிலையைக் குறிக்கும்.

இரண்டாம் நிலை வறுமை

- ▶ குடும்பங்களின் சம்பாத்தியம் வாழ்க்கை நடத்த போதுமானதாக இருக்கும். ஆனால் அதன் ஒரு பகுதியானது உபயோகமான (அ) உபயோகமற்ற செலவுகளுக்கான செலவிடப்படும் (வீணான செலவுகளால், வறுமை ஏற்படுகிறது) முதல் நிலை வறுமையைக் காட்டிலும், இரண்டாம் நிலை வறுமை மோசமானது. (எ.கா.) குடிப்பழக்கம்

3. கிராமப்புற ஏழ்மை மற்றும் நகர்ப்புற ஏழ்மை

கிராமப்புற ஏழ்மை

- ▶ கிராமங்களில் வாழும் பெரும்பான்மையான ஏழை மக்கள் நிலங்களை சொந்தமாக வைத்திருப்பதில்லை எனவே கூலி வேலையே செய்கின்றனர் அதிலும் ஒரு சில மாதங்களே வேலை கிடைக்கும் இது கிராமப்புற ஏழ்மை எனப்படும்.

நகர்ப்புற ஏழ்மை

- ▶ நகர்ப்புறங்களில் வாழும் மக்கள், நீண்ட நேரம் உழைத்து மிகக்குறைவான வருமானத்தையே பெறுகின்றனர். ஒரு நாட்டின் ஏழ்மை நிலை இரண்டு காரணிகளைப் பொறுத்தது.
 - நாட்டு வருமானத்தின் சராசரி நிலை
 - நாட்டுப் வருமான பகிர்வில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வின் அளவு.

வறுமைக்கோடு

- ▶ வறுமைக்கோடு என்பது, குறைந்தபட்ச வருமானம், நுகர்வு அல்லது பண்டங்கள் மற்றும் பணியினை ஒரு தனிநபர் பெறும் வழியினைக் குறிக்கும்.

வறுமைக் கோட்டினை நிர்ணயிக்க அமைக்கப்பட்ட குழுக்கள்

- ▶ லக்டவாலா குழு - வறுமைக்கோடு பற்றிய முதல் வரையறை
- ▶ சுரேஷ் டெண்டூல்கர் குழு
 - இக்குழு தற்போதைய வறுமைக் கோட்டிற்கான புது வரையறையை வழங்கியுள்ளது.
 - இது தவிர "சக்சேனா தலைமையில் ஒரு குழு திட்டக் குழுவால் அமைக்கப்பட்டது.
 - ரங்கராஜன் தலைமையிலான குழு, வறுமைக் கோட்டில் வாழும் மக்களின் நல்வாழ்விற்கான திட்டங்களை ஆய்வு செய்ய ஏற்படுத்தப்பட்டது.

சுரேஷ் டெண்டூல்கரின் புதிய வரையறை (2009 டிசம்பர்)

- ▶ தற்போது வறுமைக் கோடானது கலோரி அடிப்படையில் அல்லாமல், மாதந்தோறும் மக்கள் செலவு செய்யும் பணத்தின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

Monthly Per capita Consumption Expenditure	
நகர்ப்புறம்	1000 ரூபாய் / மாதம்
கிராமம்	816 ரூபாய் / மாதம்

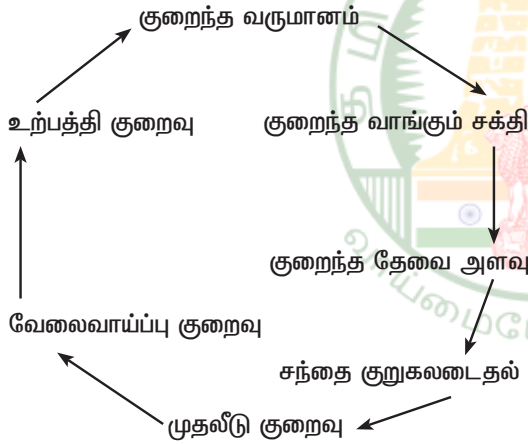
இந்தியாவில் வறுமைக்கான காரணங்கள்

- ▶ வேலையின்மை (அல்லது) குறைவேலையுடைமை.
- ▶ மக்கள் தொகை அழுத்தம் அதிக மக்கள் தொகை காரணமாக ஊதியம் ஈட்டும்

ஒரு நபரைப் பொருளாதார ரீதியாக பலர் சார்ந்துள்ளனர். இது வறுமைக்கு வழிகோலுகிறது.

- ▶ இந்திய வேளாண்மையைச் சார்ந்து அதிக மக்கள் உள்ளனர். மேலும் உற்பத்தித் திறனும் குறைவாகவே உள்ளது.
- ▶ மூலதனம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது
- ▶ கல்வியறிவின்மை
- ▶ கிராமப்புறங்களில் நிதி குறைவாகவே கிடைக்கிறது. மேலும் சந்தை வாய்ப்புகளும் குறைவு.
- ▶ பொது விநியோகத் திட்டம் சரியான முறையில் அனைத்து தரப்பினரையும் சென்று அடையவில்லை.

வறுமை சுழற்சி

வறுமைக்கெதிரான கொள்கைகள்

- ▶ மறைமுக நடவடிக்கை
- ▶ நேரடியான நடவடிக்கை

மறைமுக நடவடிக்கைகள்

நிலச் சீர்திருத்தம்

- ▶ அரசு, நிலச் சீர்திருத்த சட்டங்கள் மூலம், அனைத்து மக்களுக்கும் நிலங்கள் கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது. எனவே கிராமப்புற வறுமை குறையும்.

(எ.கா)

- ▶ ஜமீன்தார் முறை ஒழிப்பு
- ▶ நில உச்ச வரம்பு சட்டம்
- ▶ நில ஒருங்கிணைப்பு முதலான சட்டங்கள்
- ▶ குத்தகைக்காரர் சட்டம்

உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அதிக வளர்ச்சி

- ▶ வளர்ந்து வரும் இந்திய மக்கள் தொகையை ஈடுகட்ட அதிக அளவு வளர்ச்சி தேவைப்படுகிறது. அதன் மூலம் வறுமை ஒழிய வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்தல்

- ▶ அதிக மக்கள் தொகை வளர்ச்சி காரணமாக, நாட்டின் சராசரி வருமானம், தலா வருமானம் குறைகிறது.
- ▶ எனவே மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் வாழ்க்கைத் தரம் மேம்பாடு அடையும்.

நேரடியான நடவடிக்கை

வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள்

- ▶ சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்
- ▶ கூலி வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள்
- ▶ சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்
- ▶ உணவு பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்

சுய வேலைவாய்ப்பு திட்டம்

- ▶ வேலையில்லா மற்றும் குறை வேலையுடைய கிராம மக்களுக்கு சுய தொழில் தொடங்கிட உதவும் திட்டங்கள் ஆகும்.

(எ.கா)

- ▶ கிராம ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சித் திட்டம் (1980) (IRDA)
- ▶ கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கான சுய வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சி (1979) (TRYSEM)

- ▶ கிராமமகளிர் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான வளர்ச்சித் திட்டம் (DWCRA) (1982)
- ▶ மில்லியன் கிணறுகள் திட்டம் (MWS)
- ▶ ஸ்வர்ண ஜெயந்தி கிராம ஸ்வரோஜ்கர் யோஜனா (SGSY) (1999)
- ▶ தற்போது 2009 முதல் தேசிய ஊரக வாழ்வாதாரத் திட்டம் (National Rural Livelihood Mission) (NRLM) அல்லது அஜீவிகா (Ajveeka) என செயல்படுத்தப்படுகிறது.

கூலி வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்

- ▶ கிராமப்புற மக்களுக்கு கூலி வேலை வாய்ப்பு வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. எ.கா
 - வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (1993, அக்டோபர் 2)
 - ஜவஹர் கிராம சம்ரிதி யோஜனா
 - சம்பூர்ண கிராமின் ரோஜ்கர் யோஜனா (2001)
 - பிரதம மந்திரி (கிராமதோயா) வேலைவாய்ப்பு திட்டம் (200-2001)
 - பொன்விழா ஆண்டு நகர்ப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (1997) (ஸ்வர்ண ஜெயந்தி சஹாரி ரோஜ்கர் யோஜனா)
 - மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (2005)
 - ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனா (1989)

(கிராமப்புற மக்கள்)

- நேரு ரோஜ்கர் யோஜன் (1989) (நகர்ப்புற மக்கள்)
- ஜெய் பிரகாஷ் நாராயண் வேலைவாய்ப்பு உறுதி திட்டம் (2002-2003)

சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்

- ▶ நாட்டு சமூக உதவித் திட்டம் (1995)
 - இந்திரா காந்தி தேசிய முதியோர் ஓய்வூதிய திட்டம்.
 - இந்திரா காந்தி தேசிய விதவைகள் ஓய்வூதிய திட்டம்
 - இந்திரா காந்தி தேசிய ஊனமுற்றோர் ஓய்வூதிய திட்டம்

- ▶ இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா (1985)
- ▶ ஜவஹர்லால் நேரு தேசிய நகர்ப்புற புனரமைப்புத் திட்டம் (JNNURM) (2005)
- ▶ பாரத் நிர்மான் (2005)

உணவு பாதுகாப்புத் திட்டம்

- ▶ வேலைக்கு உணவு திட்டம் (2001)
- ▶ அந்த்யோதயா அன்ன யோஜனா (2000)
 - பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் உணவு வழங்கல்
- ▶ அன்னபூர்ணா (1999-2000)
 - இலவச உணவு தானியங்கள் வழங்குதல்
- ▶ தேசிய மதிய உணவுத் திட்டம் (பள்ளி குழந்தைகள்) (1995)